

(ΑΓ. ΠΑΥΛΟΣ) ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Β' ΘΕΣ/ΝΙΚΕΙΣ (ΚΕΦ. Β' 15)

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 352

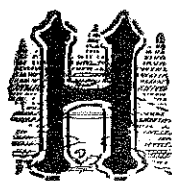
* ΕΤΟΣ ΙΕ' *

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1960 (Π.Ο.Η.)

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ

Η ΜΟΝΗ ΟΔΟΣ

ΕΟΡΤΗ τῶν Εισοδίων τῆς Θεοτόκου εἰς τὸν Ναὸν ὑπενθυμίζει εἰς ἡμᾶς, ἐκτὸς τοῦ ἀνυπερβλήτου μεγαλείου τῆς Πανάγνου Θεόπαιδος, τὴν σύνεσιν καὶ εὐσέβειαν τῶν ἁγίων αὐτῆς γοιέων. Μοναδικὸς σκοπὸς ἡ νεάνις

αὐτῆς γοιέων. Μοναδικὸς σκοπὸς ἡ νεάνις τῶν στήριγμα τῆς ζωῆς

τῶν καὶ ἐλπίς τῶν γηρατειῶν τῶν. Καὶ ὁμῶς ὁδηγοῦν αὐτὴν, ἐκουσίως θυσιάζοντες τὴν ἐκ τῆς παρουσίας τῆς εὐτυχίαν, εἰς τὸν Κύριον. Ἀφιερώ- νουν αὐτὴν, ὅχι διότι εἶ- χον προμαντεύσει τὴν μοναδικὴν καὶ πανένδοξον σταδιοδρομίαν τῆς, ἀλλὰ διότι θέτουν αὐτὴν ὑπὸ

τὴν προστασίαν καὶ φροντίδα τοῦ Κυρίου, θεωροῦντες τὸν Ναὸν Αὐτὸν ἀπείρως μεγαλοπρεπέστερον παντὸς ἄλλου ἡγεμονικοῦ ἀνακτόρου.

Ἡ σύνεσις καὶ ἡ εὐσέβεια τῶν μακαρίων καὶ ἁγίων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης ὑποδεικνύει καὶ τὴν μοναδικὴν ὁδὸν ἐπιτυχίας τῶν γονέων εἰς τὸ ἔργον τῶν! Δὲν ὑπαινισσόμεθα διὰ τῶν γραμμῶν αὐτῶν τὴν ὑπέροχον ἐκείνην καὶ ἡρωϊκὴν αὐταπάρνησιν μερικῶν εὐλαβῶν γονέων, ἀνεχομένων ἀγογγύστως τὴν ἀπόφασιν εὐλογημένων παιδιῶν νὰ ἀκολουθήσουν διὰ βίου τὴν μακαρίαν καὶ ἀγγελομί-

μητον ὁδὸν τῆς μοναχικῆς πολιτείας, οὔτε ἐμμέσως καταφερόμεθα κατὰ τῶν ἀνοήτων ἐκείνων, οἵτινες προετίμων οἰανδήποτε ἐξέλιξιν τῶν παιδιῶν τῶν, ἔστω καὶ αἰσχρὰν, ἀρκεῖ νὰ μὴ ἴδωσιν αὐτὰ περιβαλλόμενα μὲ τὸ τίμιον ἔνδυμα τοῦ οὐρανοφεροῦς ἐκκλησιαστικοῦ διακονήματος, τῆς ἱερωσύνης.

Ὑποδεικνύομεν, ὅτι ἡ μόνη ὁδὸς ἐπιτυχίας εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀγωγῆς εἶναι ἐκείνη, ἣτις διέρχεται διὰ μέσου τῆς Ἐκκλησίας. Ἄνθρωποι οἱ γονεῖς ἄνθρωποι μὲ ἀδυναμίας καὶ ἐλαττώματα πῶς θὰ δυνηθοῦν μόνοι τῶν νὰ ἐξουδετερώσουν τὰς δυσχερείας, τὰς τρομοκρατικὰς καὶ ἀνυπερβλήτους, διὰ

«Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευ- μένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδά- των, ὃ τὸν καὶ πὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ».

(Δανιὴλ)

νὰ δυνηθοῦν νὰ ἐμπνεύσουν ἀξίας καὶ ἰδανικὰ εἰς τὸν διαμορφούμενον ψυχικὸν κόσμον τῶν τέκνων τῶν; Πῶς θὰ κατανικήσουν τὸν τρικέφαλον δράκοντα, (κόσμον, διάβολον καὶ σάρκα), ὅστις ἐπαπειλεῖ νὰ κατασπαράξῃ τὰ τέκνα τῶν, πρὶν αὐτὰ ἀντιληφθοῦν τὸν τρομακτικὸν κίνδυνον;

Ἐὰν ἀνέκαθεν ἴσχυε ἡ διαπίστωσις τοῦ ψαλμωδοῦ «ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες», σήμερον, μὲ τὴν ὑπάρχουσαν σύνθεσιν τῆς κοινωνίας, ἀποτελεῖ ἀνεξάρετον πραγματικότητα!

Καθηκον, αλλά και συμφέρον τῶν γονέων εἶναι ἡ ἐπὶ κλήσις τῆς Θείας ἀρωγῆς καὶ ἡ ἀνάθεσις τῶν καρπῶν των εἰς τὴν Ἐκκλησίαν!

Θέλεις, μητέρα καὶ πατέρα, νὰ ἐπιτύχη τὸ παιδί σου εἰς τὴν ζωὴν; Μὴ περιορίσης τὴν φροντίδα σου εἰς τὸν ὑλικὸν ἐφοδιασμόν του! Μόνον αἱ γνώσεις, τὸ ἐπάγγελμα, ἡ ὑγεία, τὸ χρῆμα δὲν θὰ προσφέρουν εἰς αὐτὸ τὴν ἀρτιότητα τῆς προσωπικότητός του, οὔτε θὰ τὸ καταστήσουν ἱκανὸν νὰ κατανικήσῃ τὴν ἔμφυτον πρὸς τὸ κακὸν κλίσιν!

Καὶ πῶς θὰ γίνῃ αὐτό;

Ὅταν σεῖς πρῶτοι εἴσθε κατὰ συνείδησιν εὐσεβεῖς! Ἡ εὐσέβεια καὶ ἡ ἀρετὴ δὲν διδάσκονται, ἀλλὰ ἐμπνέονται!

Προσεύχεσθε τακτικά, ἐξομολοσθεῖσθε, ἐκκλησιάζεσθε, ἐπαγρυπνεῖτε ἐπὶ τοῦ βίου Σας; Τότε ἀσφαλῶς καὶ τὸ παιδί Σας θὰ ὠφελῇ, θὰ διαποτισθῇ ἀπὸ τὴν εὐσέβειαν. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἀκόμη τὸ «μῆλο» δὲν πέσει κάτω ἀπὸ τὴν μηλιά» καὶ ἀπὸ «ρόδο βγεῖ ἀγκάθι», καὶ τότε ἀκόμη ἡ προσευχή Σας καὶ ἡ εὐσέβειά Σας θὰ θαυματουργήσουν!

Ἀπειρα τὰ παραδείγματα, ποὺ ἐπικυρώνουν τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις καὶ ἀποδεικνύουν, ὅτι ἡ μόνη ὁδός, ποὺ ἄγει εἰς τὴν ἐπιτυχίαν εἶναι ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ἔταμον οἱ Ἅγιοι γονεῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα.

Πρέπει νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι τὰ παιδιά δὲν εἶναι κτήματά μας ἢ ἰδιοκτησίά μας ἢ μόνον ὑλικά σώματα. Τὰ παιδιά εἶναι κατ' ἀρχὴν ψυχαὶ πλασθεῖσαι κατ' «εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ», Πρέπει λοιπὸν οἱ γονεῖς ὡς Θεοῦ συνεργοί, νὰ ἀναδείξουν αὐτὰ πολίτας τῆς ἐπουρανίου βασιλείας!

Τὸ παιδί, ποὺ ἐμορφώθη ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου θὰ καταστῇ χρήσιμον καὶ ὠφέλιμον εἰς τὴν ζωὴν. Θὰ ζωντανέψῃ τὴν ὡραίαν εἰκόνα τοῦ πρώτου ψαλμοῦ τοῦ Δαυὶδ «Καὶ ἔσται εἰς τὸ ξύλλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κατευδωθήσεται». Δένδρο πολὺκαπο καὶ εὐσκίοφυλλο μὲ πλουσία πνευματικὴ συγκομιδὴ!

Ἡ Ἐκκλησία πάντοτε πρόθυμος βοηθῇ τὸ ἔργον τῶν γονέων! Ἦδη ἡ Ἐκκλησία. Ἐπιτροπὴ διωργάνωσε καὶ συντηρεῖ τὰ Ἐκκλησιαστικά Κατηχητικά Σχολεῖα διὰ νὰ ἀ-

ξιοποιήσῃ τὴν εὐσέβειαν τῆς οἰκογενείας!

Γονεῖς, τὸ μικρὸ σας παιδί εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ γίνῃ διάβολος ἢ ἄγγελος μάλιστα τῆς κοινωνίας ἢ εὐεργέτης αὐτῆς· κακοποιὸς ἢ ἀγαθοποιὸς!

Τὴν πρώτην εὐθύνην θὰ ζητήσῃ ἀπὸ σᾶς ὁ Θεός!

Τὸ ἐσκέφθητε αὐτό;

Ἀκολουθήσατε λοιπὸν τὴν ὁδὸν τῆς εὐσεβείας καὶ μιμηθεῖτε ἐμπιστευόμενοι τὰ τέκνα σας εἰς τὴν ἀγίαν φροντίδα τῆς Ἐκκλησίας.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ Π.Θ.Ε.Ο.Κ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ
ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Πανελληνίου Θρησκευτικῆς καὶ Ἐθνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινωνίας, νομίμως εκπροσωπούμενης.

Π ρ ὁ ς

1) Α.Ε. Πρόεδρον Κυβερήσεως κ. Κ. Καραμανλῆν 2) Α.Ε. κ. Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης 3) Α.Ε. κ. Ὑπουργὸν Παιδείας 4) Α.Ε. κ. Ὑπουργὸν Ἑσωτερικῶν 5) Α.Ε. κ. Ὑφυπουργὸν Ἑσωτερικῶν.

Ἐ ν τ α θ θ α

Ἐ ξ ο χ ῶ τ α τ ε κ. Πρόεδρε,

Τριάκοντα καὶ ἕξ (36) ὁλόκληρα ἔτη παρήλθον, ἀφ' οἷου κατὰ τρόπον ἀθθαίρετον καὶ ἀντικανονικὸν εἰσέχθη εἰς τὴν λατρείαν τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τὸ νέον ἡμερολόγιον.

Εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην τῆς Κρατικῆς Ἐκκλησίας ἀντιτάχθη μεγάλη μερὶς τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὑπερασμινομένη τοῦ ἀρχαίου Ἐκκλησιαστικοῦ καθεστώτος τοῦ διὰ τῶν αἱμάτων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ τῶν ἰδρώτων τῶν Θεοφόρων Πατέρων καθαγιασθέντος, βεβαιωθέντος δὲ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δι' ἀπείρων σημείων.

Ἡ ἐνστάσις αὕτη τῆς ἐκλεκτῆς αὐτῆς μερίδος τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἀντὶ νὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως καὶ νὰ βραβευθῇ ὑπὸ τῶν ἰθυνόντων, τοῦναντίον παρὰ πάντα θεῖον καὶ ἀνθρώπινον κανόνα ἐθεωρήθη ἔκνομος, καὶ εἰ ὑπερασπισταὶ τῶν σεπτῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας παραδόσεων ἐτέθησαν ἐν διωγμῷ, ἐν μέσῳ εἰκοστῷ αἰῶνι.

Εἶναι γνωστὰ τοῖς πάσι τὰ ὅσα εἰς βάρος ἐλευθέρων Ἑλλήνων πολιτῶν ἐγένοντο, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν 45)1951 πρᾶξιν τοῦ τότε Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἅτινα ἐστιγματίσαν τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμόν.

Λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου, λευκανθέντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους

συνελαμβάνοντο δικήν ἐγκληματιδῶν, ἐδένοντο ἀπεσχηματίζοντο βιαίως, ἐκείροντο τὰς κόμας καὶ τὰς γενειάδας εἰς αὐτὰ τὰ ὑπόγεια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς !!!

Ἱεροὶ Νοοὶ ἐσφραγίζοντο, ἱεραὶ δὲ συνάξεις τῶν πιστῶν ἐν ὑπαίθρῳ διελύοντο βιαίως κατὰ τρόπον βυρδαλικόν ἐνῶ ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως ἡ πολυτιμότερα τῶν ἐλευθεριῶν, εἶναι κατωχυρωμέ·η συνταγματικῶς καὶ ἕκαστος τῶν πιστῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ρυθμίζῃ κατὰ βούλησιν τὰς μετὰ τοῦ Θεοῦ σχέσεις του, ὡς ΑΤΟΜΙΚΩΣ ὑπεύθυνος ἀπέναντι Αὐτοῦ.

Ἐπομένως ἡ ἐξάσκησης βίας πρὸς ἀνθρώπους θέλοντας νὰ διατηρήσουν τὸ ἀρχαῖον Ἐκκλησιαστικὸν καθεστῶς ἀλώβητον, εἶναι ἀντισυνταγματικὴ, ἀντιφερεμένη πρὸς τὴν λογικὴν καὶ τὴν δικαιοσύνην.

Ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς βίας προσβάλλει τὴν Ἑθνικὴν ἡμῶν ἀξιοπρέπειαν. Διότι καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἀπόγονοι τῶν ἡρώων ἐκείνων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, τῶν ἀγωνισθέντων «γὰρ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν Ἀγίαν καὶ τῆς Πατρίδος τὴν ἐλευθερίαν,» ἀπὸ τῶν ὁποίων τὰ ἱερά κόκκαλα εἶναι βγαλμένη ἡ Ἑλληνικὴ ἐλευθερία.

Δὲν ὑστερήσαμεν δὲ εἰς προσφοράς θυσιῶν καθ' ὅλους τοὺς ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως αὐτῆς ἀγῶνας.

Ἐπομένως καὶ κατὰ λόγον κληρονομικότητος καὶ κατὰ λόγον συμμετοχῆς ἡμῶν εἰς τοὺς ἐκάστοτε ἐθνικοὺς ἀγῶνας, ἔχομεν ὅλον τὸ ΔΙΚΑΙΩΜΑ νὰ θρησκευώμεν κατὰ συνειδήσιν καὶ δὴ ἐφ' ὅσον αὕτη (ἡ συνειδήσις ἡμῶν) εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου τῆς Ὁρθοδόξιας, τῶν ἐπὶ Ἱερεμίου τοῦ Β' Πανορθοδόξου Συνόδου τοῦ 1583 καὶ τοῦ 1593, ἐτι δὲ καὶ πρὸς τὸ μὴ ἀνακληθὲν Βασιλικὸν Διάταγμα τῆς 18 Ἰανουαρίου τοῦ 1923, καθ' ὃ διὰ τὸν ἑορτασμόν τῶν ἑσπερῶν ἰσχύει τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον.

Διακηρύττομεν πρὸς πάντας, σ' εντορεῖα τῇ φωνῇ, ὅτι δὲν δέρομεν ἀέρα ὑπερμαχοῦντες τῶν ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους παρὰ δόσεων.

Εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἡ ἀπεμπόλησις αὐτῶν ὁδηγεῖ τὸ εὐλογημένον ἡμῶν Ἔθνος εἰς τὸν ἐκφυλισμὸν καὶ τὴν ἀποσύνθεσιν.

Δι' ὃ ὡς εὐορκοὶ στρατιῶται τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος φρυκτωροῦμεν ἐπὶ τῶν ἀδασμαντίνων ἐπάλξεων τῆς πατρῴας εὐσεβείας, καίτοι ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον μᾶς μεταχειρίζονται Ἐκκλησία καὶ Κράτος εἶναι ἀχαρκτήριστος, ἀρνούμενοι νὰ καταχωρήσουν εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ Κράτους, τὰ ὑπὸ τῶν ἱερέων ἡμῶν τελούμενα μυστήρια τῶν βαπτίσεων καὶ τῶν γάμων.

Πολλάκις κατὰ τὸ παρελθὸν ἀναφερθέντες εἰς τοὺς ἀρμοδίους πρὸ παντός κατὰ τὰς προεκλογικὰς περιόδους, καὶ αἰτήσαντες ἔστω καὶ προσωρινὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος ἡμῶν μέχρι τῆς συγκλήσεως Πανορθοδόξου συνόδου, ἐλάβομεν πλουσίως ὑποσχέσεις, διὰ νὰ ἀθετηθῶ-

σιν αὐταὶ μετεκλογικῶς.

Ἡ κατάστασις αὕτη τῆς ἐκκρεμότητος, καὶ ἡ ἐκ τῆς ταύτης ἀλληλομαχία Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων πολιτῶν, ἀποβαίνει πρὸς μεγίστην ζημίαν τοῦ Ἔθνους ἡμῶν, τοῦ ἐπιβουλευομένου ὑπὸ τοσοῦτων καὶ τοιούτων ἐχθρῶν.

Διὰ τοῦτο δὲν ἠθελήσαμεν μέχρι τοῦδε νὰ μεταχειρισθῶμεν τρόπον ἀμύνης ἐκθέτοντες τὴν φιλήτην ἡμῶν Πατρίδα, ἥτις δικαίως θεωρεῖται ὡς ἡ κοίτις τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ἦδη ἡ ὑπομονὴ ἡμῶν ἐξηντλήθη. Ἡ ἀγανάκτησις πιέζει τὰς καρδίας ἡμῶν, διότι δὲν τυγχάνομεν τῆς ἴσης τουλάχιστον μεταχειρήσεως πρὸς τοὺς προδότας καὶ ἀντιχρίστους χιλιαστὰς οἵτινες ἐλευθέρως κτίζουν τὰς ἐκκλησίας τῶν οἱ δὲ παράνομοι αὐτῶν γάμοι ἀναγνωρίζονται ὡς κανονικοὶ !!

Ποιοῦμεθα τὴν ΥΣΤΑΤΗΝ πρὸς Ὑμᾶς ἐκκλησίαν, ΑΞΙΟΥΝΤΕΣ ὡς ἐλεύθεροι Ἕλληνες πολῖται τὴν προσωρινὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος ἡμῶν μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς Πανορθοδόξου Συνόδου, τὴν κατάργησιν τῆς 45)1951 πράξεως τοῦ τότε Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὴν κατ' ἐπανάληψιν ἄλλως τε θεωρηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ὡς ἔχουσιν μόνον θεωρητικὸν χαρακτήρα (δρα Σ.Ε. 1965)1951 καὶ 500) 1952, τὴν καταχώρησιν εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ Κράτους ὅλων τῶν ληξιαρχικῶν ἡμῶν πράξεων, καὶ ἐν γένει τὴν κατὰ συνειδήσιν ἐλευθέραν ἐξάσκησιν τῶν θρησκευτικῶν ἡμῶν καθηκόντων ὑπὸ κληρικῶν ὁμοφρόνων παντός βαθμοῦ.

Περαιίνοντες δηλοῦμεν πρὸς ἅρσιν πάσης παρεξηγήσεως, ὅτι οὐδεμίαν σχέσιν ἔχομεν ἀπὸ τοῦ 1937 καὶ ἐντεῦθεν μὲ τοὺς τῆς Κερατέας ὁπαδοὺς τοῦ ἀποβιώσαντος Ματθαίου.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι τὸ παρὸν ἡμῶν ὑπόμνημα θὰ τύχῃ τῆς δεούσης προσοχῆς ἐκ μέρους Ὑμῶν, καὶ ὅτι θὰ τύχωμεν συντόμου ἀπαντήσεως Ὑμῶν διστελοῦμεν μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΤΤΗΣ ΚΩΝ)ΝΟΣ ΣΙΔΕΡΗΣ

Τὰ Μέλη : Ἀλέξανδρος Σταυριανός, Ἀντώνιος Ζούλιας, Κων)νος Κόμνιος, Γεώργιος Καβουρίδης, Στέργιος Παπαγιαννούλης, Ἀνδρέας Βαπορίδης, Ἰωάννης Μιχαλόπουλος, Παναγιώτης Καραμάνος, Γεώργιος Γκούμας Ἡλίας Ἀγγελόπουλος, Δημήτριος Δαμάσκος Δημήτριος Ντίζος, Ἰωάννης Σιμεωνίδης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων εἴτε ἀπὸ ὀφειλῶν συνδρομῶν ἐφημερίδος ἢ διαφόρων ἄλλας εἰσφορὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἀπευθύνεται ΜΟΝΟΝ πρὸς τὸν Ταμίαν Ἱεροῦ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΝ, ὁδός, Κάνιγος 32 — Ἀθήναι.
(Ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς)

Κυριακή Θ' Λουκᾶ (12, 16—21)

ΤΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟ

Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· τί ποιήσω ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου;

Πιὸ ζωντανὴ εἰκόνα τῆς σημερινῆς ἐποχῆς ἀπὸ τὴν εἰκόνα, ποὺ μᾶς δίδει ἡ παραβολὴ τοῦ ἄφρονος πλουσίου, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξη. Ὁλόκληρος ὁ κόσμος τοῦ 20οῦ αἰῶνος σὲ δέκα γραμμές. Ἡ ὑλοφροσύνη καὶ ἡ ἀποκτήνωσις ζωγραφισμένη μὲ τὰ σκοτεινότερα χρώματα. Ὁ πλούσιος τῆς παραβολῆς ἀντὶ νὰ στρέψῃ τὸ βλέμμα του πρὸς τὸν οὐρανόν, ὑπεδουλώθη εἰς τὴν ὕλην, τὴν ἄφθονον ὕλην, τὴν νεκρὰν ὕλην.

Ἐσκέπτετο, λοιπόν, διὰ τὰς ἀποθήκας του. Διελογίζετο πῶς θὰ τακτοποιήσῃ τὸν πλοῦτον του. Τὸν κατέτρωγε ἡ ἰδέα τῆς μελλοντικῆς ἐξασφαλίσεως τῶν ἀγαθῶν τοῦ.

Ἀπὸ αὐθέντης ἔγινε δοῦλος. Ἀπὸ ἄνθρωπος μετετράπη εἰς κτῆνος. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἐπέρχεται ἡ Θεία νέμεσις. Πίπτει ὁ πέλεκυς τῆς θείας δικαιοσύνης. Ὁ πλούσιος ἀποκαλύπτεται ἄφρων. Τὰ ἀγαθὰ του δὲν τοῦ χρησιμεύουν. Ἐνώπιον τῆς ὑστάτης ἐκείνης στιγμῆς εἶναι γυμνός πνευματικῶν ἔργων. Ὁ κύκλος τῆς ζωῆς του ἔκλεισε. Πίσω του ὅμως ἄφησε τὴν φρικίαν διὰ τὴν τύχην ποῦ τὸν ἀναμένει. Ὁ ὕλισμός του τὸν κατεδίκασε νὰ ζῇ ἐπὶ γῆς πάντοτε εἰς τὴν ἀγωνίαν. Τοῦ ἐστέρησε ὅμως καὶ τὴν δυνατότητα νὰ ἀπολογηθῇ ἐνώπιον τοῦ φοβεροῦ κριτηρίου.

Ἰδοῦ, λοιπόν, διατὶ ἡ παραβολὴ αὕτη ἀντικατοπτρίζει τὴν ἐποχὴν μας. Οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι ἔχουν τὴν αὐτὴν τύχην μὲ τὸν ἄφρονα πλούσιον. Ὅχι διότι εἶναι ὅλοι πλούσιοι ἀλλὰ διότι εἶναι ὅλοι σχεδὸν ἄφρονες. Ἐχουν χάσει τὸν ἀνθρωπισμὸν τοὺς καὶ τὴν πνευματικότητά τοὺς. Ἐχουν περάσει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ χρήματος. Καὶ οἱ ἔχοντες καὶ οἱ μὴ ἔχοντες, καὶ οἱ εὐποροὶ καὶ οἱ πένητες.

Καταδιώκουν καὶ θηρεύουν μὲ ἄλλοφροσύνην τὸ κέρδος, τὸν πλουτισμὸν, τὸν θησαυρισμὸν.

Δηλητηριάζουν τὴν ψυχὴν τοὺς μὲ τὴν ἀγωνίαν μὲ τὸ ἀγχος, μὲ τὸ πάθος τῆς ὕλης. Ὁ δρόμος αὐτὸς ὅμως εἶναι ἀδιέξοδος. Τὰ ὕλικά ἀγαθὰ δὲν ἔμπορουν νὰ θεραπεύσουν. νὰ καθησυχάσουν τὰς μεγάλαις πνευματικὰς ἀγωνίας. Ἡ πορεία αὕτη δὲν ὀδηγεῖ πουθενά. Καὶ ἔπειτα κάποτε ἐπέρχεται τὸ τέλος. Τὸ τέλος ποῦ εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ φρικτοῦ.

Τὸ παραλήρημα τῆς ἐποχῆς μας τὸ ἀντικρύζομε εἰς τὴν παραβολὴν αὐτήν. Ἡ αἰώνια ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου προβάλλει δι' ἄλλην μίαν

φορὰν ἐμπρὸς μας ὡς Πύλη σωτηρίας πρὸς τὸ ξέφωτο τῆς ἀγίας πνευματικῆς ζωῆς. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρεῖτω.

Κυριακὴ Η' Λουκᾶ 10, 25—37

Η ΟΡΑΙΟΤΕΡΑ ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς; Ὁ δὲ εἶπεν· ὁ Ποιῆσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Πορεύου καὶ σὺ ποιεῖς ὁμοίως.

Ἄν ὅλοι αἱ παραβολαὶ τοῦ Κυρίου ἀποτελοῦν ἀναβαθμοὺς πνευματικῆς ἀνυψώσεως, ἡ σημερινὴ ὅμως ἀποτελεῖ τὸ κορυφωμα καὶ τὸ ἐπιστέγασμα τοῦ Θείου λόγου. Ἄν διδάσκειται ἡ ἀγάπη εἰς ὅλας τὰς παραβολάς, εἰς τὴν σημερινὴν ὅμως προβάλλεται ἡ εἰκὼν αὐτῆς μὲ τὸν πιὸ γλαφυρὸ καὶ ζωντανὸ τρόπον.

Ὁ Σαμαρεῖτης ἀποτελεῖ τὸ αἰώνιο ὑπόδειγμα τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης. Εἶναι λαξευμένος ἀπὸ τὰς θείας χεῖρας τοῦ Θεανθρώπου μὲ ἀδράς ἀλλὰ ἰδανικὰς ἀναλογίας. Ἔως οὗτοῦ ὑπάρχει κόσμος τὸ πρόσωπον τοῦ Εὐαγγελικοῦ Σαμαρεῖτου θὰ ἀποτελεῖ τὸ τέλειον καὶ ἀνυπέβλητον ὑπόδειγμα τῆς εὐσπλαχνίας, τῆς συμπόνιας καὶ τοῦ ἐλέους.

Κυττάξτε τον! Μὲ πόσον αὐθορμητισμὸ καὶ προθυμίᾳ σκύβει ἐπάνω ἀπὸ τὸν τραυματία! Δὲν στοχάζεται τὸν κίνδυνον ποῦ ἴσως παραμονεύει κάπου κοντά. Δὲν ἐξετάζει τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ διὰ ν' ἀποφασίσῃ ἂν πρέπει νὰ βοηθήσῃ τὸν μισοπεθαμένο του συνάνθρωπον. Σπεύδει, γονατίζει ἐπάνω του, τοῦ προσφέρει τὰς πρώτας βοηθείας, καὶ εὗρσκει ὅτι πρέπει, πρὶν χωρὶς ἄλλο νὰ τὸν σώσῃ.

Εἰς τὴν προσπάθειάν του αὕτη γίνεται ἕνας ἥρωας. Ἦρως ποῦ δὲν παίρνει ὕψος, δὲν σκέπτεται τὴν ὑστεροφημίαν, δὲν ἐπιδιώκει ἀνταλλάγματα. Ἡ ἀνιδιοτέλειά του εἶναι ὀλοφάνερη. Οὕτε ὁ τραυματίας δὲν θὰ τὸν ξαναδῇ ποτέ. Καὶ ὅμως καθὼς πεζοπορεῖ μὲ τὸν τραυματισμένο Ἰουδαῖον ἀνεβασμένον στὸ ὕψος τοῦ ζυγίου του εἶναι πλημμυρισμένος ἀπὸ τὸ ἄφατον, τὸ ἀνεκλάλητον τὸ μοναδικὸ στὸν κόσμον πνεῦμα τῆς ἀγάπης.

Τὸ πνεῦμα αὐτὸ ποῦ μόνον ἕνας Θεὸς πνευματικός. ὡσὰν τὸν ἀληθινὸ χριστιανικὸ Θεὸν θὰ ἤμπορεῖσε νὰ τὸ διδάξῃ: «*Πνεῦμα ὁ Θεὸς καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν*».

Ὁ Σαμαρεῖτης ἔμεινε διὰ παντὸς τὸ ὁρῶσημο τῶν ἀνθρωπίνων αἰσθημάτων πρὸς τὸν πλησίον. Ἐμεινε ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ νέου Εὐαγγελικοῦ Πνεύματος τῆς ἀγάπης. Αὐτῆς τῆς ὕψλης ἀρετῆς τὴν ὁποῖαν ὁ μέγας τῶν Ἐθνῶν ἀπόστολος ὕμνησεν μεγαλειωδῶς. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἀκούεται διαυγῆς ὡς κρύσταλλον, καὶ θ' ἀκούεται ἕως τὴν συντέλειαν τοῦ κόσμου ὡς προσταγὴ καὶ Θεία παραίνεσις: «*Πορεύου καὶ σὺ ποιεῖς ὁμοίως*».

Πρὸς τὴν αἰωνιότητα

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΑΤΩΠΟΔΗΣ

Ἐπιθεωρητὴς Σχολικῆς Ὑγιεινῆς

Ὅπως τὰ φωτεινὰ μετέωρα διαγράφουν μία ἐντονὴ τροχιά στὸ στερέωμα, ποὺ προκαλεῖ τὸν θαυμασμόν τῶν ἀνθρώπων, οὕτω καὶ ἡ ζωὴ μερικῶν ἀνθρώπων διεγείρει τόσο τὴν ἀγάπῃ τῆς κοινωνίας, ὥστε νὰ θεωροῦνται καὶ νὰ εἶναι οἱ ἐκλεκτοὶ τῆς. Ἐνας τέτοιος ἐκλεκτὸς καὶ ἀξιαγάπητος ἀνθρώπος ὑπῆρξε ὁ ἀλησμόνητος ἱατρός καὶ Ἐπιθεωρητὴς Σχολικῆς Ὑγιεινῆς Περικλῆς Κατωπόδης. Ἀκέραιος, εὐσυνείδητος, εἰλικρινής, τίμιος, εὐσεβής, ἀπλὸς καὶ ἀπέρριτος εὐρίσκετο πάντοτε πρόθυμος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πλησίου.

Ἡ ἱατρικὴ ἐπιστῇμη ἦτο δι' αὐτὸν μέσον πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ὥραίου καὶ ὑψηλοῦ σκοποῦ τῆς ἀγάπης. Ἐπεσκέπτετο τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς φυματικούς, ἦτο γλυκὺς καὶ εὐπροσῆγορος καὶ πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ ὀφείλουν εἰς τὸν ἱατρὸν Κατωπόδην τὴν θεράπειαν καὶ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν πρὸς τὴν ζωὴν. Τὸ εὐγενικὸν του μεγαλεῖο καὶ τὸν πλούσιο ἀλτρουϊσμό του τὸν εἶχε στηρίξει στὴν βαθυτάτῃ εὐσεβείᾳ του καὶ τὴν σταθερά του προσήλωσιν εἰς τὸν ἀθανάτου ἀρχὰς τῆς Ὁρθοδόξιας.

Ὁ ἀνθρώπος λοιπὸν αὐτὸς ἐγκατέλειπε τὸν ἀμαρτωλὸ πλανήτη μας, ἀναχωρήσας διὰ τὴν αἰωνιότητα τὴν Δευτέραν 28 (15 π.ῃ.) 1960. Ἡ κηδεῖα του ἐγένετο ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Τριῶν Παρθένων, ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. Ἀρτεμίου Νοδαράκη, Ἱερομ. Γρηγορίου Παπαβλάχου, τῶν ἱερέων Νικολάου Καλοσκάκη καὶ Νικαλαίου Χατζοπούλου, συμπαραστατομένων ὑπὸ τοῦ διακόνου Σπυρίδωρος Ἐρμογένους. Ἡ προσέλευσις τοῦ κόσμου ὑπῆρξε πρωτοφανής, ἀρχετοὶ δὲ στέφανοι κατετέθησαν ἐπὶ τοῦ νεκροῦ. Ἐκκηδεῖους ἐξαφώνησαν ὁ Διευθυντὴς Σχολικῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργεῖου Παιδείας κ. Λυμπέρης, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀρτέμιος Νοδαράκης καὶ ὁ θεολόγος Διονύσιος Μπατιστάτος.

Μέχρι τοῦ τάφου, εἰς τὸ Λον. Νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν, ἐσυνόδενσαν τὸν ἀειμνήστου ἱατρὸν ὅλον τὸ ἐκκλησίασμα, ἀντιπροσωπεῖα Ὑπουργεῖου Παιδείας, κλιμάκιον Συμβουλίου Π.Θ.Ε.Ο.Κ. καὶ κλιμάκιον Συμβουλίου τῆς «Παναγίας Ὁδηγητρίας». Τοῦτο κατέθε-

σε εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου ἱατροῦ Κατωπόδῃ εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς ἑνώσεως τῶν Νέων δοχ. 500 (πεντακοσίας) διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἑνώσεως, ἡ ὁποία συνεχίζει ἰδιαίτερος, τὸν ἱατρὸν δταν ἔζη.

Τὸ Περιοδικὸν τοῦ Ἀγῶνος μας, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε συνεργάτης πολὺτιμος, εὐχεται εἰς τὴν σύζυγόν του κ. Εὐθυμίαν Κατωπόδῃ, τοὺς υἱοὺς του Ἑμμανουὴλ καὶ Ἐπαμεινῶδαν καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του τὴν ἐξ ὕψους παράκλησιν καὶ παρηγορίαν.

ΟΡΘΗ ΘΕΣΙΣ

ΠΑΝΥ εὐχαρίστως δημοσιεύομεν εἰς τὴν στήλην αὐτὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἐκλεκτοῦ καὶ ζηλωτοῦ ἀδελφοῦ, τοῦ κ. Χρήστου Καρδασοπούλου, ἀγνοῦ καὶ μαχητικοῦ Χριστιανοῦ, πολλὰ κίς γράψαντος καὶ ὁμιλήσαντος ἐπὶ θεμάτων τῶν παραδόσεων.

Εἰς τὸ ἄρθρον του οὗτο ἐκφέρει γνώμην, ἡτιολογημένην ἐπὶ τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν. Συγχαίρομεν τὸν συντάκτην διὰ τὰς ὀρθὰς ἀντιλήψεις του.

ΣΕΡΝΙ ΚΑΝΙΟΝ-ΠΑΡΝΑΣΙΔΟΣ

ΑΜΦΙΣΣΑ

Τῇ 11 Νοεμβρίου 1960.

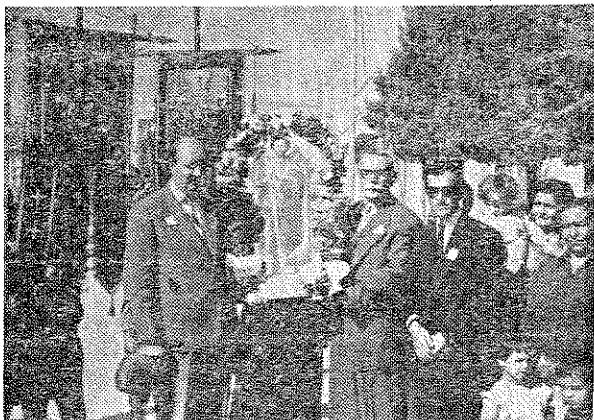
«Δεδόσθω καὶ τοῖς μικροῖς παρρησία».

Ἑλλ. Πατρολ.

Ἀξιότιμε Κε Καθηγητά,

Ἡ δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ Βῆμα τῆς δης τρέχαντος ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἐκκλησία καὶ ὁ νεκρός» Ὑμετέρα ἐπιστολή, ἐδημιούργησεν ἀτμόσφαιραν δυσμενῇ μὲν διὰ τὴν ἡγεσίαν τῆς Ἐκκλησίας μας, ἄκρως ἀντίθετον ὅμως πρὸς τὰς παραδόσεις αὐτῆς καὶ τοῦτο διότι ἡ ἐπίθεσις προήρχετο ἀπὸ ἑνα πνευματικὸν ἄνδρα κύρους καὶ αὐθεντικότητος, ὅστις ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς δημοσίας θέσεώς του ἀπεφώνησε ὅτι ἡ καύσις τῶν νεκρῶν ἀντὶ τῆς ταφῆς, δὲν ἀποτελεῖ δόγμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ στέρησις τῶν ἐπιταφίων ἐκκλησιαστικῶν εὐχῶν εἰς τοὺς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διὰ διαθήκης ἐπιθυμοῦντας νὰ κηρευθῶσιν Ὁρθόδοξοι κατ' ὄνομα δὲν ἀπαγορεύεται.

Τὴν ἐπιστολήν ἤσας αὐτὴν ἀνεδημοσίευσεν

Δύο στιγμιότυπα ἀπὸ τὸν λαμπρὸν πανηγυρισμὸν τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Ἀρτεμίου Πειραιῶς.

τὸ Ἔθνος μὲ συνεπίκουρον γνώμην τοῦ σεβαστοῦ καὶ ἀξιολύτου Κου Μπρατισώτη, ὅστις ἐφφράσθη μὲν, ὅτι δὲν ἀποτελεῖ δόγμα, παρεδέχθη ὅμως, ὡς ἐκπαλαί Χριστιανικὴν συνήθειαν, τὴν ταφὴν τῶν νεκρῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ δημοσίευμα αὐτὸ τοῦ Ἔθνους ἐμφανίζει ποῖαν τινα διαφωνίαν τοῦ ἐπίσης ἀξιολύτου Κου Καρμίρη, καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας ὡσαύτως, ὅστις τυγχάνει καὶ Βασιλικὸς ἐπίτροπος παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅστις καὶ συνετάχθη πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς παραδόσεως καὶ κατέστη οὕτω συνήγορος τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐν προκειμένῳ, ἐξ ὧν γνωρίζει ἡ ἀπλοϊκότης μου, ἡ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Ἐκκλησία ἐδράζεται τόσον ἐπὶ τῆς Ἀγίας Γραφῆς ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς ἱερᾶς παραδόσεως καὶ ἐρωτῶ Ὑμᾶς, ἀξιότιμοι Κοι Κοι Καθηγηταί, παραδέχεσθε ἡμεῖς τὴν ἱερὰν παράδοσιν ναὶ ἢ ὄχι; Καὶ ἂν τὴν παραδέχεσθε γεννᾶται εὐλόγως ἕτερον ἐρώτημα, αὕτη ἀποτελεῖ δόγμα τῆς Ἐκκλησίας ναὶ ἢ ὄχι; Ἐκπληξιν ὅμως καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀπλοϊκοὺς ἐγέννησεν ἡ διαφορὰ γνώμων καὶ ἀντιλήψεων μεταξὺ τῶν ἀπόψεων Ὑμῶν καὶ τῶν ἡγητόρων τοῦ κλήρου, ὅταν κατὰ τὴν ἐκδοσὶν τῆς ἀποφάσεως οὐδεμία ἀντίδρασις ἐξεδηλώθη ἀπὸ τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον καὶ συνάδελφόν Σας κ. Καρμίρη.

Μνημονεύεται ἱστορικῶς διὰ μέσου τῶν αἰώνων τοιοῦτον γεγονός προηγούμενον, εἰς ὃ ἡ Ἐκκλησία ν' ἀπέδωσεν ἐπιταφίους εὐχὰς εἰς σημαῖνον πρόσωπον, οὗτινος διὰ διαθήκης ἐκαί το πτώμα; Εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν ἐσκανδαλίσατε πολλοὺς χωρὶς νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν τὰ ῥήματα τοῦ τῶν Ἐθνῶν Ἀποστόλου Παύλου, ὅστις εἰς τὴν πρὸς Θεοκλεῖς Β' ἐπιστολὴν του ρητῶς μνημονεύει τὰ παρ' Ὑμῶν διδασκόμενα «Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν». Αἱ παραδόσεις ἀξιότιμε κ. Καθηγητά, ἐκράτησαν τὴν φυλὴν μας ἐν ζωῇ ἐν μέσῳ τοῦ σκοτασμοῦ τῆς δουλείας καὶ αὐταὶ ἐδημιούργησαν τὰ ὑπέροχα καὶ ἁθὰ αὐτὰ ἱστορικὰ μνημεῖα τῆς Ἐθνεγερσίας τοῦ 1821 καὶ τὰς ἀπαραμέλλους τῆς γενεᾶς μας καὶ τῶν παιδιῶν μας ἐποποιῖας ἐν τῇ προσφάτῳ ἱστορίᾳ τῆς πατρίδος μας.

Ἀναγνωρίζω ὅτι Ὑμεῖς, καθ' ὃ μουσοτραφῆς Ἑπτανήσιος ἀπὸ συμπάθειαν πρὸς τὸ δυνάτω μέγαν καὶ διάσημον μουσουργὸν Μητρόπουλον ἠθέλησατε ν' ἀποδοθῶσιν ἐπιτάφιοι εὐχαί, ἀλλ' ἡ διαθήκη του τὸν ἀπεμάκρυνε τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ὀρθῶς κατ' ἐμέ ἡ Ἐκκλησία ἐπραξεν ἀρνηθεῖσα διότι αὐτὰ ἐπρεπε ν' ἀποδοθῶσιν ἀρμοδίως παρὰ πρῶτεστάντου κληρικοῦ, καὶ διότι ἐπιπροσθέτως ἡ Ἀμερικανὴς Γραμματεὺς αὐτοῦ ἐπέμενε ν' ὑποστηρίξουσιν ὅτι, ἡ ἐπιθυμία του ἦτο νὰ ταφῇ ἐν Ἀμερικῇ καὶ οὐχὶ ἐν Ἑλλάδι, ἀνεξαρτήτως ἂν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος διὰ λόγους γοήτρου ἔσπευσεν ν' ἀποστείλῃ πολεμικόν, ἵνα παραλάβῃ τὴ τέφραν του καὶ οὐχὶ τὸν νεκρόν.

Μὴ λησμονεῖτε, ἀξιότιμε κ. Καθηγητά, ὅτι

σοφοὶ καὶ μεγάλοι κατὰ κόσμον καλούμενοι Ὁρθόδοξοι, ἀπέβρισαν διὰ τοῦ βίου των καὶ τῆς γραφίδος αὐτῶν ἐχθροὶ τῆς θρησκείας τῶν πατέρων των καὶ τῆς πατρίδος, ὅπως σαφῶς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἔσω κλειστοῦ ἀποσπάσματος ἐνός καὶ μόνου ἔργου τοῦ Νικ. Καζαντζάκη, ὃν πεπλανημένος ἐκήδευσεν δι' ἐπιταφίων εὐχῶν ἡ Ἐκκλησία μας.

Ἐν ἀναμονῇ ἀπαντήσεως Ὑμῶν, παρακαλῶ ὅπως δεχθῆτε καὶ τὴν ἐκφράσιν τῆς πρὸς Ὑμᾶς ἐκτιμήσεως.

Μεθ' ἧς διατελῶ
(Χρ. Καρδασόπουλος)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Εἰς τὰς 20' Νοεμβρίου ἐπραγματοποιήθη ἐπιτυχὴς συγκέντρωσις, εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως Νέων Γ.Ο.Χ. Εἰς τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν παρευρέθη ἀρ-

Μέλη τῆς Ἑνώσεως Νέων Γ.Ο.Χ. κατὰ τὴν τελευταίαν συνέλευσίν των.

κετὸς ἀριθμὸς νέων, οἱ ὅποιοι μὲ πρωτοφανῇ ζῆλον καὶ συγκινητικὸν ἐνθουσιασμόν ἐπλαισίωσαν τὰς γραμμὰς τῆς Ἑνώσεως, Ἐξελέξαν Διοκοῦσαν Ἐπιτροπὴν ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς Κοσμᾶν Φιντιρίκον, Στυλιανὸν Οἰκονόμου, Γεώργιον Κουκουλάκη, Ἰωάννην Κιούσην καὶ Γεώργιον Ἀποστόλου, σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ ἀναδιοργάνωσις τῶν νέων, ἡ προκήρυξις ἀρχαιρεσιῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ γενικῶς ἡ ἐπιδίωξις νὰ ὀδηγήσῃ τὴν ἔνωσιν εἰς τὸν δρόμον τῆς δράσεως, τῆς χριστιανικῆς ἀλληλεγγύης, τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν βίου διὰ τῶν Χριστιανικῶν Ὁμιλιῶν κ.τ.λ.

Ἐπίσης ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ προγράμματός της θὰ εἶναι ἡ διοργάνωσις ἐκδρομῶν, ἡ ἐπίσκεψις νοσοκομείων, φιλανθρωπικῶν ἐορτῶν καὶ ἀγορῶν μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν ὅλων αὐτῶν τῶν προσπαθειῶν της τὴν διαιώνισιν τῶν ἰδεῶν τῆς τηρησεως τῶν πατρικῶν παραδόσεων τῆς θρησκείας μας.

Οἱ νέοι εἶναι οἱ συνεχισταὶ τῆς θρησκευτικῆς μας ἰδεολογίας, ἡ ἐλπίς τῆς αὖριον καὶ δι' αὐτὸ πρὸς

πει με ὅλας μας τὰς δυνάμεις νὰ τοὺς βοηθήσωμε νὰ ὁργανωθοῦν, διότι διαφορετικὰ θὰ μοιάζωμε σὰν λουλουδία μέσα σὲ βάζο, χωρὶς νερό. τὰ ὁποῖα φυσικὰ θὰ μαραθοῦν ταχέως, τὸ νερὸ εἰς τὴν περίπτωσιν τὴν ἰδικήν μας εἶναι οἱ νέοι αὐτὴν ἀκριβῶς τὴ σημασίαν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἐνώσεως τῶν νέων ἐπιβάλλεται νὰ τὴν ἀντιληφθοῦμε ὅλοι, εἰδικώτερα ὅμως οἱ νέοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους δὲν πρέπει νὰ μείνῃ κανεὶς ἐκτὸς τῶν γραμμῶν τῆς ἐνώσεως γέων Γ.Ο.Χ. Ἐκεῖνος ὅστις θὰ μείνῃ μακρὰν τούτων θὰ μοιάζῃ μὲ λιποτάκτικὴν στρατεύματος ἐν ὥρᾳ μάχης.

Δὲν ὑπάρχει ὅμως ἀμφιβολία ὅτι ἅπαντες θὰ προσέλθουν μὲ ἐνθουσιασμὸν εἰς τὸ γενικὸν αὐτὸ προσκλητήριον σάλλισμα τῶν νέων, τοῦ ὁποίου σὺλλικτῆς εἶναι ὁ Κύριος, καὶ εἰς τὰ ρήματα τῶν προγόνων τῆς θρησκείας πειθόμενοι θὰ πολεμήσουν μὲ πίστη κατὰ ἀπὸ τὴ σημαία τῆς Ὁρθοδοξίας τὴν σημαία ἣ ὁποία εἶναι αἱματοβαμένη ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων τῆς θρησκείας μας.

Ὁ χρόνος καὶ ἡ βοήθεια τοῦ Κυρίου θὰ τὸ δείξῃ, ἐμεῖς ἀναμένωμεν ἐτοιμοὶ κάθε στιγμὴ νὰ τοὺς συνδράμωμε.

Ἀνωτέρω δημοσιεύομε φωτογραφίαν ἣ ὁποία ἐλήφθη ἀπὸ τὴν πρώτη ἐφειτηνὴ συγκέντρωσι τῶν νέων Γ.Ο.Χ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐκκλησίας μας.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὴν κατὰ Χριστὸν πρόοδον.

ΠΕΝΘΗ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΕΥΛΟΓΕΜΕΝΟΣ

Τὴν Δευτέραν 1η Νοεμβρίου 1960 (Π.Ο.Η.) ἀπεδήμησε εἰς Κύριον ὁ ἀειμνήστως ἀδελφὸς Παναγιώτης Εὐλογημένος μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Παραρτήματος Κορίνθου. Ἀπέθανεν εἰς κρίσιμον περίοδον διὰ τὴν ὁρθοδοξίαν, τὴν ὁποίαν ὑπερηγάπα καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἠγωνίσθη ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Μία ὅμως τοιαύτη ἐκδημία ἔχει τὸν χατακτῆρα θανάτου εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς.

Ὁ ἱερομ. πατὴρ Γρηγόριος Παπαβλάχος κληθεὶς ἐξ Ἀθηνῶν, συνόδευσε τὸν μεταστάντα εἰς Κύριον, μὲ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ τὰ μέλη τοῦ Παραρτήματος ὡς καὶ πλῆθος κόσμου μέχρι τῆς τελευταίας του κατοικίας.

Εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν εἰς τὴν οἱ κογένειαν τοῦ μεταστάντος.

Ὁ Πρόεδρος
Π. Δ. ΚΟΤΣΩΝΗΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

ΣΤΥΛΙΣ.—Ληξάσης τῆς τετραετοῦς θητείας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Παραρτήματος Στυλίδος, συνεχλήθη Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν καὶ ὑπέδειξε τὰ κάτωθι πρόσωπα διὰ τὴν διακυβέρνησιν τοῦ Παραρτήματος.

Πρόεδρος Ἰωάννης Χαραλαμπίτας, Γραμματεὺς Παναγιώτης Πολυζῶνης, Ταμίας Βασίλειος Κωστούλας, Σύμβουλοι Ἐμμανουὴλ Παπῆς Ἀντιπρόεδρος Εὐάγγελος Δημουλᾶς, Γεώργιος Ἀλεξίου, Νικόλαος Νέτσικας.

Ἀναπληρωματικοὶ Ἰωάννης Δημουλᾶς, Εὐάγγελος Διβρωτίτης, Βασίλειος Τσαρῶς.

Ἐλεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ Σπύρος Κωνσταντίνος, Εὐάγγελος Ἀθανασίου, Εὐστάθιος Παναγιώτας.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΟΡΙΖΟΜΕΝΩΝ

Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας—Καππαδοκίας.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Διότι ἐπιθυμοῦντες νὰ βλάψουν τὸν ἄλλον τὸ αἷμα τοὺς παφλάζον καὶ ὥσάν νὰ βράζῃ φωτιὰ περισφύγγει τὴν καρδίαν τοὺς.

Τοὺς ἀλλάσσει δὲ τόσον τὴν ὕψιν ὥστε νὰ νομίζει κανεὶς ὅτι εἶναι ἄλλου, ὥσάν ἐκείνους ποὺ ἀλλάσσουν προσωτεῖον εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Θεάτρου. Μάτια ποὺ προηγουμένως ἦσαν γνωστὰ τώρα δὲν ἀναγνωρίζονται, ἡ ματιὰ εἶναι παράφορη σὰν νὰ βλέπῃ φωτιὰ.

Τρίττει τοὺς ὀδόντας ἐναντίον ἐκείνων ποὺ ἐρχονται πρὸς αὐτόν. Τὸ πρόσωπον εἶναι κάτωχρον καὶ ἔχει χάσει ἐντελῶς τὸ αἷμα του. Τὸ σῶμα του ἔχει διογκωθῇ, αἱ φλέβες ἔχουν φουσκώσει καὶ τὸ πνεῦμα του ἔχει κλονισθῇ ὑπὸ τῆς ἐσωτερικῆς ζάλης. Ἡ φωνὴ εἶναι τραχεῖα καὶ ἰσχυρὰ καὶ ὁ λόγος ἐξέρχεται ἀναρθρὸς, ἀκατάληπτος, ὅχι λογικὸς ἀρμονικὸς καὶ σεμνός.

Ὅταν δὲ τὸ πάθος αὐτοῦ ἐξαφθῇ ὅπως ἐξάπτεται ἡ φλόγα ἀπὸ τὴν ἀφθονίαν τῶν ξύλων τότε ἡμπορεῖ νὰ ἴδῃ κανεὶς ὅσα ἡ γλῶσσα δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐκφράσῃ : νὰ ὑψώνωνται χέρια κατὰ τῶν συνανθρώπων καὶ νὰ κατωφέρωνται εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματος, τὸ ἴδιο καὶ οἱ πόδες καθὼς καὶ τὸ κάθε τι νὰ γίνεται ὅπλον εἰς τὴν μανίαν.

Ἐὰν δὲ συναντήσουν καὶ εἰς τὴν ἄλλην πλευρὰν τὸ αὐτὸ κακὸ, ἄλλην δηλ. ὁργὴν καὶ μανίαν τόσας καταστροφὰς προξενοῦν εἰς τοὺς ἄλλους καὶ πόνον οἰδιοὺς, ὅσας εἶναι φυσικὸν νὰ παθαίνουν οἱ κυριαρχούμενοι ἀπὸ τὸν δαίμονα τῆς ὁργῆς. Διότι ὡς κέρδος οἱ μαχόμενοι πολλὰς φορὰς ἀπεκόμισαν τὸ σακάτεμα ἢ καὶ τὸν θάνατον.

Ὁ ἕνας ἤρξατο χειρῶν ἀδίκων, ὁ ἄλλος ἀνταπέδωσε, ὁ πρῶτος ἐπανελάβε ὁ δεύτερος δὲν παραιτεῖται. Καὶ τὸ μὲν σῶμα καταξερσίζεται ἀπὸ τὰς πληγὰς, ὁ θυμὸς ὅμως κάρνει τοὺς ὀργιζομένους νὰ μὴ ἔχουν αἰσθησιν τοῦ πόνου.

Διότι παρ' ὅλα ταῦτα δὲν ἡσυχάζουν ἀπὸ ὅτι παθαίνουν, διότι ὁλόκληρος ἡ ψυχὴ των εἶναι συγκεντρωμένη εἰς τὴν προσπάθειαν νὰ βλάψουν τὸν ἄλλον.

Μὴ λοιπὸν προσπαθεῖς νὰ θεραπεύσῃς τὸ ἕνα κακὸν μὲ ἕνα ἄλλον, ἢ νὰ ξεπεράσῃς τὸν ἄλλον εἰς τὰς συμφορὰς. Διότι ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀνταγωνίζονται εἰς τὸ κακὸν ἀδλιώτερος εἶναι αὐτὸς ποὺ θὰ νικήσῃ· φεύγει ἀφοῦ ἔχει συναποκομίσει τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἁμαρτίας. Μὴ γίνεσαι λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος ποὺ πληρώνει τὸ κακὸν ὥσάν νὰ τὸ χροεωστούσῃ ἢ ἐκεῖνος ποὺ διαφυλάττει τὸ κακὸν ποὺ ἐπαθε διὰ νὰ τὸ ἀποδώσῃ. Σὲ ὕβρισεν κάποιος ἐπεὶ δὴ ὀργίσθης : Ἀπάντησε μὲ τὴν σωπὴν σου. Ἄν δέχθηκες στὴν καρδίαν σου τὴν ὁργὴν του, ὥσάν ἕνα ἰσχυρὸ ρεῦμα ἀέρος νὰ μιμηθῇς τοὺς ἄν μους καθιζιζοντάς τὴν μὲ τὸ ἀντίθετο ρεῦμα.

(συνεχίζεται)

Ἐλευθέρα μετάφρασις Π. Ι. Β.

Σεχονοτα και ΚΡΙΣΕΙΣ

ΟΙ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ 1961

Τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν (Παλαιο-ημερολογιτῶν), ὅπως καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ἐξ/δωκαν καὶ ἐφέτος ἡμεροδείκτας τοῖχου καὶ τσέπης, κατὰ τὸ Παλαιὸν Ἐκκλησιαστικὸν καὶ κατὰ τὸ Νέον Πολιτικὸν Ἡμερολόγιον, περιέχοντας ὕλην Θρησκευτικὴν σπουδαιότητα καὶ ἀποτελοῦσαν ἐν συνεχείᾳ εἶδος Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Κατηχήσεως, ἐνεκα τοῦτον δὲ ὄντας χρησιμωτάτους εἰς πάντα Ὁρθόδοξον Χριστιανόν.

Ἡ σύνταξιν τῶν ἐν λόγῳ ἡμεροδεικτῶν ἐγένετο ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὁρει—ἐν ταῖς Βιβλιοθήκαις τοῦ ὁποῦ ἐναπόκεινται ἀνεκτίμητοι πνευματικοὶ θησαυροί, ὁπόθεν συνεκέντρωσε τὴν ὕλην ὁ συντάκτης αὐτῶν π. Ἀντώνιος Μουστάκας, ἐξευπνώθησαν δὲ εἰς περιορισμένον ἀριθμὸν ἀνιτυπῶν. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅθεν ἄς σπεύσωσιν ἵνα προμηθευθῶσιν ἐκ τῶν Γραφείων ἡμῶν (Κάνιγγος 32) τὴν ποσότητα διὰ τὴν ὁποίαν ἐνδιαφέρονται διὰ νὰ μὴ στερηθῶσιν ἐνδὲς τοιοῦτου δυσάποκτιτου πράγματος. Ἡ τιμὴ τῶν ἡμεροδεικτῶν ὥρισθη διὰ μὲν τοὺς τοῦ τοῖχου δραχμὰς 7 διὰ δὲ τοὺς τῆς τσέπης δραχμὰς 2.50.

Πᾶσα παραγγελία δεόν νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἐκκλησίας τῶν ΓΟΧ.

Φόρος τιμῆς καὶ σεβασμοῦ

Τὸ Δ.Σ. τῆς «Ἑλληνικῆς Θρησκευτικῆς Κοινότητος Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης» εἶχε τὴν ὥραν πρωτοβουλίαν νὰ τελέσῃ μνημόσυνον ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀειμνήστων Ἱεραρχῶν μας Χρυσόστομου, Γερμανοῦ καὶ Γερμανοῦ. Εἰς αὐτὸ μετέσχον οἱ ἱερεῖς καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν παραρτημάτων Μακεδονίας, Θεσσαλίας, Θράκης κλπ. Τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἐπιμνημοσύνου τελετῆς προεξέχευε ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Νασλίμης, ὅστις καὶ ὠμίλησε κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν. Κατὰ τὸ μνημόσυνον ὠμίλησε ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Ἡλ. Νικολόπουλος καὶ λαϊκὸς Θεολόγος.

Κατανυκτικὸν μνημόσυνον

Τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἡ Ὁράνωσις κυριῶν καὶ δεσποινίδων «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια» ἐτέλεσε μνημόσυνον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κοιμήσεως Θεοτόκου (Βαρυμπόμπης) ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου ὁμῶν ποιμενάρχου Χρυσοστόμου. Τρισάγιον ἐπὶ τοῦ τάφου, ἐνθα εἶναι ἀποτεθησαυρισμένα τὰ τίμια ὀστά τοῦ ποιμενάρχου, ἔφαλλε ὁ πατὴρ Γόρδιος, ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου «Ἀξίον Ἑστίν».

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Τὴν 25ην Νοεμβρίου (Π.Ο.Η.) πανηγυρίζει ὁ Ἱερός Ναὸς Ἀγίας Αἰκατερίνης (ὁδὸς Σητάκης 9—Ἀνω Πατήσια).

Ἀφ' ἐσπέρας θὰ ψαλῇ ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ τὴν πρωτὴν ἡ Θεία Λειτουργία μετ' ἀρτοκλασίας.

Δωρεὰ ὑπὲρ ἀναπαύσεως

Ὁ ἐκ Τρικλῶν ἀγαπητὸς ἀδελφὸς Χαράλαμπος Κορομπλῆς ἀπέστειλε διακοσίας (200) δρ. ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Ἱ. Ἀγῶνος εἰς μνήμην τοῦ παλαιμάχου ἀγωνιστοῦ καὶ προέδρου τοῦ παραρτήματος Δημητρίου Κορομπλῆ, ἐπισυμπληρώσει ἐκ τούτων ἀπὸ τῆς Κύριον ἐκδημίας του. Εὐχόμεθα δλοπύχως, ὅπως ὁ Κύριος συγκатаριθῇ—ση μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἐν οὐρανοῖς Θριαμβουούσης Ἐκκλησίας τὸν ἀειμνήστον ἀδελφόν.

Μία ὥρα εἰς πρωτοβουλία

Τὸ Δ.Σ. τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του νὰ ἀξιοποιήσῃ ὅλας τὰς δυνάμεις τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Σεπτῆς ἡμῶν Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκάλεσε τοὺς νέους τῆς παρατάξεως ἡμῶν καὶ συνεκρότησε ἀπὸ κοινοῦ προσωρινὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν πρὸς προώθησιν τῆς Ὁργανώσεως των. Τοὺς συγχάρομεν καὶ εὐχόμεθα καλὴν ἐπιτυχίαν.

Λυπηρόν

Κατάπληκτοι ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης... ὁφώρισε τὸ Δ.Σ. τοῦ Θρησκευτικοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης «Ἀπολύτρωσις», διότι εἰς τὰ μέλη του καὶ εἰς τὰ γραφεῖα του ὠμίλησε ὁ Ἀρχιμανδρίτης πατὴρ Ἀργουσίνος Καντιώτης! Καὶ πῶς ὠμίλησε; Ἀπὸ μαγνητοφώνου!

Ἐάν οἱ νέοι αὐτοὶ διεφθείροντο καὶ διέφθειρον, ἐὰν ἀνεγίνωσκον πορνογραφήματα, ἢ παρέδιδον τὰς ψυχὰς των εἰς τὸν Διάβολον, τότε οὐδεὶς θὰ συνεκινεῖτο, οὐδεὶς θὰ τοὺς ἀφώριζε! Τώρα ἐπειδὴ ἤκουον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, τοὺς ἀφώρισε! Ἀίσχος! Ποῦ βαδίζομεν; Τί θὰ γίνῃ; ὦ Κύριε εἰς οἶους χρόνους τετήρηκες ἡμᾶς!

Εὐχὴ εἰς κληρικούς μας

Εἰς τοὺς φορτάσαντας, κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἐξαιρέτους καὶ πολυσεβάστους Πατέρας Χρυσόστομον Κιούσην, Γραμματεῖα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, Χρυσόστομον Νασλίμην ἐφημέριον Παραρτήματος Βόλου Χρυσόστομον Σταμόλην ἐφημέριον Παραρτήματος Θηβῶν καὶ Ἀρχιμ. Χρυσόστομον Βενιανάκη, εὐχόμεθα ἔτη πολλὰ καὶ πᾶσαν ἀπὸ Θεοῦ χαρὰν καὶ εὐλογίαν.

Τὸν φορτάσαντα Ἀρχιμ. κ. Χρυσόστομον Νασλίμην ἐπεσκέψθη εἰς Βόλον ὁ Ἱερομ. Γρηγόριος Παπαβλάχος συλλειτουργήσας μετ' αὐτοῦ καὶ εὐχρηθεῖς ἔτη πολλά.